

[Lilli Gyldenkilde]

og dér er det et gennemgående tema, at det, der skal ske, skal ske på frivillighedens basis.

Jeg må tilstå, at jeg i nogle henseender godt kan se, at det ikke altid er det mest hensigtsmæssige at lovgive. Det kan jeg faktisk godt se. Der kan være områder, hvor det er bedre at lægge det ud. Men jeg tror, vi bliver nødt til at lovgive om positive særforanstaltninger inden for det private. Det tror jeg vi kommer til at se i øjnene at vi må gøre inden for uddannelserne for de unge, som skal ud på det private arbejdsmarked, fordi det er dér, kønsfordelingen er helt skæv. Hvis vi tager fabrikker, kontorer og hvad ved jeg, vil vi se et kønsopdelt arbejdsmarked, som vi ikke får nedbrudt ad frivillighedens vej.

Nu har vi jo råbt og skreget om det her, så langt tilbage jeg kan huske, og det er meget lidt, der er sket. Hvis ikke vi får de unge ind allerede i uddannelsessituationen på nogle utraditionelle områder, sådan at de vælger anderledes, så får vi ikke nedbrudt det kønsopdelte arbejdsmarked. Og kvinderne vil stadig væk være dem, der har dårlige lønninger og ikke reelt har liggeret.

Kaj Poulsen (S):

Ministeren takkede for den kritik, der var fremført, og det er jo altid positivt, når en minister tager imod kritik på den måde. Vi må så bare håbe, at ministeren har forstået, at pæne ord og flotte vendinger i en redegørelse gør det ikke. Der skal aktivitet til.

Ministeren var igen inde på, at et entydigt planlægningsgrundlag er sendt ud til skolerne den 18. november. Jeg har ikke mødt det menneske endnu – jo, ministeren – der fortæller, at dette planlægningsgrundlag er entydigt. Det er flertydigt, det er uforståeligt, og samtlige skoler har formentlig ringet til direktoratet for at få at vide, hvad det betyder.

Det er baggrunden for, at planlægningsgrundlaget er entydigt: at de ordinære aktiviteter skal nedskæres til 1986-niveau minus 2 pct. Det er rigtigt, som ministeren siger, at hans forudsætninger er, at der skal ske en udvidelse af aktiviteterne, hvis ministerens forudsætninger om en udvidelse på 6 pct. af de virksomhedsbetalte kurser og kurser uden for skolerne holder. Men det, vi har arbejdet med, er de ordinære uddannelser, og det er her, ministeren forsøger at forkvakle det. Men vi skal jo have det op igen på onsdag,

og hjælper det ikke, tager vi det næste onsdag igen eller næste igen.

Så vil jeg godt sige til ministeren, at jeg tilbød selvfølgelig enetimer, og ministeren kan såmænd også godt opstille nogle forudsætninger. Hvis bare ikke vi kommer så langt ud, at jeg skal læse det konservative program, så går det såmænd også nok.

Endnu en flot målsætning fik vi her ved ministerens replik. Målsætningen er fuld beskæftigelse i løbet af 15 år. Det er flot, og det er udmærket. Og hvorfor har man sagt 15 år? Ja, det er, fordi man ved, at arbejdsstyrken vil stige de næste 10 år, og derefter vil den være faldende, og så har man en mulighed for at indhente det. Men det er ikke nok, hr. minister. Der må gøres noget aktivt på det her område.

Jeg vil godt give ministeren medhold i, at fra 1979 til 1982 var der faldende beskæftigelse i Danmark. Det skal ikke være nogen hemmelighed, det var der. Vi havde en voldsom krise i Danmark. Vi greb voldsomt ind i finanspolitikken i 1979, for at undskuddet over for udlandet og undskuddet på finansloven ikke skulle løbe alvorlig løbsk og for at rette op på virksomhedernes muligheder. Det betød, at vi havde en nedgang. Det er korrekt.

Men årene fra 1982 og fremefter har været kendetegnet ved opgangskonjunkturer i det internationale samfund.

Hvad har så været de indenlandske årsager i den periode, som ministeren sagde? Årsagerne er, at regeringen har været ligeglad med udenrigshandelen. Regeringen har været ligeglad med, at produktiviteten har haft en faldende tendens og til næste år formentlig vil være direkte faldende. Konkurrenceevnen er stort set faldet med de samme procenter, som den steg med fra 1979 til 1982. Opsparingen er faldet katastrofalt voldsomt. Det private forbrug er steget katastrofalt voldsomt. Eksporten er faldende.

Altså man har en indenlandsk årsag til alt, hvad ministeren siger og gør, til løftet i beskæftigelsen. Er det også det, der er grunden til, at vi kan forvente, at arbejdsløsheden vil stige med op til 50 pct. til næste år, hvis forudsigelserne fra Det Økonomiske Råds Formandskab holder stik?

Er det de indenlandske årsager, ministeren peger på, som viser, at regeringen har været god til at føre politik? Regeringen har smad-